
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Συμπτώματα ενός δρόμου ανάπτυξης που έχει κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος

Αποσπάσματα από παρέμβαση της Εύης Γεωργιάδου, μέλους της Ομάδας Περιβάλλοντος του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ

Ημερίδα με θέμα «Φυσικές καταστροφές: Πρόληψη, πολιτική προστασία και έργα υποδομής», διοργάνωσε χτες στα γραφεία του το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ). Μιλώντας στην ημερίδα η **Εύη Γεωργιάδου**, μέλος της Ομάδας Περιβάλλοντος του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ, τόνισε ανάμεσα στα άλλα:

«Τα πρόσφατα τραγικά γεγονότα με τις πυρκαγιές στο Μάτι, τις πλημμύρες στη Μάνδρα, τη ρύπανση του Σαρωνικού με το ατύχημα του "Αγία Ζώνη ΙΙ" ανέδειξαν τη γύμνια του κρατικού μηχανισμού την περίοδο που διανύουμε». Στη συνέχεια, αναφερόμενη στο θέμα των ευθυνών, είπε πως «το κύριο ζήτημα είναι ότι όλα όσα βιώνουμε είναι σύμπτωμα ενός δρόμου ανάπτυξης που έχει ως κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος και όχι την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών. Με αυτό το κριτήριο, τη διασφάλιση του καπιταλιστικού κέρδους, λαμβάνονται όλες οι σχετικές κρατικές αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα (...) Είναι η κρατική πολιτική που ιεραρχεί όλες τις αποφάσεις με κριτήριο να υπηρετήσει την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των ομίλων. Δηλαδή, το ποιες υποδομές και ποια έργα θα πραγματοποιηθούν, με τι προδιαγραφές, πώς θα λειτουργούν, πώς θα οργανωθούν οι υπηρεσίες για την πολιτική προστασία, ποιες θα είναι οι χρήσεις γης κ.λπ., καθορίζονται με κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος. Κάτω από αυτό το πρίσμα πρέπει να δούμε τα σημερινά κενά και τις ελλείψεις στο σύνολο των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πολιτική προστασία, τις ελλείψεις του ίδιου του θεσμικού πλαισίου. Δεν πρόκειται για τυχαία γεγονότα».

Ζητώντας την κατάργηση του αντιλαϊκού πλαισίου χρήσεων γης που την παραδίδει στο μεγάλο κεφάλαιο, τόνισε:

«Απαιτούμε δασικά οικοσυστήματα προς όφελος των εργαζομένων με κατάργηση των αντιδασικών νόμων. Σήμερα η γη, οι δασικές εκτάσεις, οι υποδομές αντιμετωπίζονται ως εμπορεύματα για την ενίσχυση της κερδοφορίας των κατασκευαστικών και άλλων επιχειρηματικών ομίλων και όχι ως κοινωνικό αγαθό. Πρόκειται για μια πολιτική χρήσεων γης που επιτρέπει την ανεξέλεγκτη "συμβίωση" βιομηχανίας - κατοικίας με κίνδυνο ενός μεγάλου τεχνολογικού ατυχήματος με καταστρεπτικές συνέπειες για τον πληθυσμό.

Τα μπαζωμένα ρέματα, η άναρχη επέκταση του σχεδίου πόλης και η "τσιμεντοποίηση" των οικοπέδων, οι ελλείψεις αντιπλημμυρικών έργων, η κατασκευή μεγάλων οδικών αξόνων και άλλων υποδομών χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το κριτήριο της επίδρασης στη συνολική τρωτότητα μιας περιοχής απέναντι στις πλημμύρες, η απουσία αντιπυρικών ζωνών, η απουσία οδών μαζικής διαφυγής σε περίπτωση ανάγκης εκκένωσης περιοχών και οδών για την πρόσβαση των πυροσβεστικών οχημάτων, η απουσία ελεύθερων χώρων αποτελούν ορισμένα μόνο ενδεικτικά παραδείγματα αυτής της πολιτικής χωροταξικού σχεδιασμού στο πλαίσιο του σημερινού δρόμου ανάπτυξης».

